

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 50—
pol leta . . . „ 28—
četrt leta . . . „ 14—
en mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta „ 30—
za četrt leta „ 15—
za en mesec „ 5—

Jugoslavija

Na pismene naročbe brez
pošiljatve denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo
naročnino
po nakaznici.

Oglaš se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 63 mm
širok prostor za enkrat
25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu števil. 19.
Upravnistvo je na Marijnem trgu števil. 8. —
Telefon števil. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Razglas.

V nekaterih krajih se vpo-
klicanci letnikov 1895—1899
niso odzvali pozivu. Dotičniki
se bodo s silo pritirali v vo-
jaško službo ter bodo kot ubež-
niki najstrožje kaznovani po
vojnih postavah.

Strogo bodo kaznovani tudi
oni, ki dajejo tem ubežnikom
potuho s tem, da jih imajo v
službi, jih hranijo, skrivajo
ali jim prigovarjajo, naj ne
odrinejo v vojaško službo.

Ljubljana, 12. januarja 1919.

Vojno dopolnilno poveljstvo
Ljubljana.

Ubežniki.

Naslednji ljudje so se od Slo-
venskega planinskega polka samovoljno
odstranili: Četovodje Briški Anton,
Stare Ivan, Zupančič Franc in Bizjak
Ivan; desetniki Mugerle Andrej, Mala-
vašič Ciril, Oblaščak Jože in Sivec
Istvan; poddesetnik Bajt Alojzij in strelci
Anžič Anton, Furlan Matija, Grum Franc,
Hojkar Jože, Joh Anton, Janežič Franc,
Bankovič Anton, Lampič Albin, Pečnik
Lovro, Stržinar Alojzij, Skok Štefan,
Trčelj Anton, Vončina Jože, Žirovnik
Andrej, Žagar Štefan.

Narod naj takih ljudi v nobenem
oziru ne podpira, ker so izdajalci
domovine.

SHS II. vojno okrožje Ljubljana,
brambni odsek.

Naša fronta na Koroškem.

Kako smo izgubili Borovlje?

2. nov. lani se je sestavil v Bo-
rovljah krajevni Narodni svet, ki je raz-
del nemškutarsko občino, prevzel orož-
ništvo in večino uradov. Socijalni de-
mokrati so v prvem trenutku pristopili
k Jugoslaviji, pozneje pa se združili z
Nemci in nasprotovali Narodnemu svetu.
Ker se Narodni svet ni čutil več si-
gušnega, se je umaknil. Teden pozneje
je zasedel prvi jugoslovanski oddelek
Borovlje, obstoječ iz 14 vojakov, od
katerih je bilo 6 šoferjev. Ta oddelek
se je na ukaz iz Ljubljane umaknil
in prišel je major Lavrič s 60 možmi,
ki je zasedel Borovlje, se pogajal z
Nemci in se utrdil. Začasno ni bilo za
Borovlje nobene nevarnosti. Major Lav-
rič je sklenil z Nemci premirje s tem,
da jim je priznal marsikatero konce-
sijo. Počasi je dobil nekaj pomoči,
tako da je bilo nazadnje v Borovljah
kajih 600 vojakov. S temi je zasedel
fronto v dolžini 70 km. Ena posadka
je bila v Borovljah, druga pa v Št. Ja-
kobu v Rožu. Nazadnje je poslal eno
stotnijo tudi v Podkloster. Boji so se
začeli v petek 3. t. m. Major Lavrič je
prekoračil Dravo in osebno vodil straže.
Prihodnje jutro so se naši vrnili, Nemci
pa so začeli streljati na slovenske hiše
občine Gline. Nemški letalci so metali
tudi bombe.

Začeli so se znani dogodki v Pod-
ročici. Major Lavrič je poslal koroško
legijo na pomoč. V Borovljah je ostalo

le 150 mož, med njimi 30 Srbov. Ne-
kaj vojakov pa je zbežalo čez Ljubelj.
V torek popoldne dne 7. t. m. je po-
vedal major Lavrič našim ljudem, da
se bo ponoči umaknil iz Borovelj. Ob
4. so skušali Nemci prekoračiti Dravo
na železnem mostu pri Svetni vasi.
Naši so imeli le eno strojnico in pet
nabasanih trakov municije. Naša ba-
terija je imela tri topove, s katerimi
je otvorila zapiralni ogenj čez oba mo-
stova. Z velikimi izgubami — imeeli so
najmanj 40 mrtvih — so Nemci končno
prekoračili Dravo. Major Lavrič se je
odpeljal med bojem na most, da nad-
zoruje straže. Tam je bil ranjen in je
streljal s samokresom, dokler mu ni
zmanjkalo streljiva, nakar so ga Nemci
ujeli. Ranjen ali ubit je bil tudi njegov
adjutant. Ob pol 6. zvečer so udri
Nemci na boroveljske mostove. Proti
napada ni bilo, ker nismo imeli več
kot 100 mož na razpolago. Imeli pa
smo 9 strojnic, ki so zadrževale Nemce
do 11. ure ponoči, nakar je ponehal
boj. Drugo jutro so začeli Nemci stre-
ljati s šrapneli in granatami na Bo-
rovlje. Posluževali so se italijanskih
minometov. Nemška artilerija je bila
najmanj petkrat močnejša od naše. Ob
7. zjutraj se je posrečilo Nemcem ra-
niti našega „Maschinenvormeistra“ pod
Ljubeljem, nakar so prodirali južno od
Borovelj in en km severno od Bo-
rovelj prekoračili Borovnico. Tako smo
bili obkoljeni od dveh strani, vendar
smo držali svoje pozicije še nad tri
ure. Končno smo bili prisiljeni, umak-
niti se proti Selam. Bilo je še kakih
60 mož, katere je vodil g. Jakob Po-
šinger iz Borovelj do Železne kaplje.
Ti možje so bili dva dneva in dve
noči v hudem boju in so šli 32 km
čez visoke planine. Držali so se iz-
vrstno in zadrževali Nemce, kolikor so
največ mogli. Naše izgube so dva
mrtva, en oficir in en mož ter pet do
šest ranjencev, dočim imajo Nemci po
izjavi našega nadzdravnika najmanj
100 mrtvih in okoli 200 ranjenih. Pri-
pomniti je treba, da so v Borovljah
nemški učitelji streljali na naše vojake.

Roparsko postopanje nemških vojakov na Koroškem.

V Beljaku se je dunajski vojak,
ki je odšel z nemške fronte o postop-
panju Nemcev izjavil v neki gostilni
sledede: „Da halte ich nicht mit. Das
ist ein Raubzug, aber keine Besetzung.“
Ta kritika odgovarja resnici. Nemški
vojaki in z njimi nahujskani nemški
elementi plenijo po Ziljski dolini tako,
da ni ničesar varno pred njimi. Po-
sestvo gospoda Heršiča v Podklostru
so skoro popolnoma izpraznili. Pre-
brskali so vso hišo, iskaje denarja.
Pustili so samo tri prešiče in pod
smrtno kaznijo zagrozili gospodinji,
da jih ne sme zaklati ali oddati, ker
jih bodo zaklali sami: pač pa jih mora
krmiti. Posebno po župniščih in hišah,
kjer so doma člani Narodne straže,
tako tudi na Brnci, plenijo. V župnišču
na Brnci so prisilili kuharico, da mora
od svojih zalog kuhati za nemške vo-
jake. Tudi v Bocksteinu in Štebnu pri
gerentu Gastlno so vzeli živino in ži-
vila. V bližini Rožeka so oškodovali
kmeta po domače Haberna. Ko so mu
hoteli vzeti tudi konja, se je postavil
v bran, nakar sta ga dva vojaka na
mestu ustrelila. Pri Vošperniku v Do-
bravljah so zahtevali pijake. Ko je niso
več dobili, so prevrnili vso gostilno
in se utaborili v hiši. Žene so popol-

noma ustražovali. Tudi v Št. Jakobu
so ropali. Vse to izpričajo očividci, ki
so čuli pripovedovati v Beljaku. Ome-
niti je še, da so hoteli v Brnci
med mašo aretirati tamošnjega župnika.
Slučajno je mašeal neki upokojeni
drugi župnik, ki ga niso poznali in
so ga radi tega opustili. Z ujetniki, ki
so jih zajeli v Ziljski dolini, so ravnali
grozno surovo. Jemali so jim vrhne
suknje in čevlje tako, da so morali
hoditi deloma bosi po snegu. Suvali
so jih med potjo in pretepali. Nekega
stražmojstra je gnalo sedem nemških
vojakov, ki so ga na poti tako zbili,
da je komaj hodil. Kakor se je bahal
neki vojak od patrulje, so pred in po
napadu nemške vojake napojili z
rumom, da so bili še bolj divji. To
postopanje ne krši samo najprimitiv-
nejših predpisov mednarodnega prava,
ampak tudi sicer dokazuje, da so iz-
gubili koroški Nemci vsako misel za
pravico in človeško čustvo. Tako
so ravnale svoječasno roparske tolpe
podivjanih Turkov.

Boji pri Velikovcu.

Ljubljanski korespondenčni urad
poroča dne 13. t. m. ob 10. uri dop.
iz uradnega vira: Včeraj ob pol 4. uri
popoldne so napadli Nemci naše čete
okoli Velikovca v smeri Sv. Štefan se-
verno proti Varpi vasi. Bili so odbiti.
Danes ponoči so Nemci napadli naše
predstraže pri železniškem in cestnem
mostu pri Kamniku. Straža pri želez-
niškem mostu se je umeknila pred
nemško premočjo na desni breg Drave.
Ob pol 6. zjutraj je bil zopet nemški
napad na naše postojanke pri gostilni
Rak zapadno od Velikovca. Bili so
zopet odbiti. Ob 9. zjutraj se je začel
boj v smeri Krenovice—Vinograd za-
padno od Velikovca, ki še traja. Naše
izgube znašajo dosedaj en mrtev in
pet ranjenih. Galicijo, Železno kapljo
in Šajdovo sedlo so zasedle naše čete.

Včerajšnji boji.

Ljubljanski korespondenčni urad
poroča dne 13. t. m. ob pol 8. uri zvečer
iz uradnega vira: Pri Področici cel
dan praske s patruljami ter topniški
in strojniški ogenj. Pri Velikovcu so
trajali boji skoro neprestano do 4. ure
popoldne. Vsi napadi so bili odbiti.
Naše izgube znašajo dva mrtva in
sedem ranjenih. Pri drugih skupinah je
položaj neizpremenjen.

Naši letalci nad Področico.

Včerajšnje poročilo o napadih naših
letalcev na nemške postojanke pri
Področici nam je popolniti sledede:
Poveljnik letalske skupine je bil nad-
poročnik Kos; njegov opazovalec po-
ročnik Stjepan Burozović, na drugem
aparatu je bil poročnik Tomažič Vje-
koslav kot pilot in nadporočnik Gulič
kot opazovalec, na tretjem pa kot
pilot Vili Peternel kot pilot in kot
opazovalec nadporočnik Zupančič.
Največ bomb sta vrgla nadporočnik Kos
in poročnik Burozović, ki so tudi vse
eksplozirale in našle svoj cilj.

Učitelji prostovoljci.

Z ozirom na veliko nevarnost, v
kateri se nahaja na mejah ogrožena
domovina, nima višji šolski svet nič
proti temu, če se tudi nekateri učitelji
priglasijo v obrambo domovine za člane
prostovoljne legije. V interesu šole in
mladine pa velja za pogoj, da se
vsled tega pouk na nobeni šoli ne
prekine. Namesto učiteljev prostovoljnih

legijonašev naj se nastavlja na-
domestne učne moči, če pa teh ni na
razpolago, naj pouk — čeprav v ne-
koliko skrajni meri — oskrbujejo na
šolah preostali učitelji in učiteljice.

Pripomniti je, da veljajo glede
službenih prejemkov tistih učiteljev,
ki se priglasijo za prostovoljno vojaško
službo, ista določila, doslej kot za mo-
bilizirane rezervnike in črnovojnike.

Poročila o učiteljih, ki bodo od-
hajali v vojaško službovanje ter o
njihovem nadomestovanju v šolski
službi je točno predlagati višjemu šol-
skemu svetu. Predsednik Sušnik.

Sram vas bodi! Slovenski fantje
pri planinskem polku na Koroškem, ki
smo pripravljeni za osvojitve slov. Ko-
rotana podariti kri in življenje na altar
domovine, pošiljamo vsem slov. fantom,
ki doma za pečjo, po gostilnah in bez-
nicah rešujejo slovenski Korotan, pri-
merne pozdrave s krepkim: sram vas
bodi! Četov. Filip Bizjak, četov. Kervin
Franc, poddes. Planinec Rajko, poddes.
Kuster Andrej, enolet. prost. poddes.
Muser Josip, Kuštrin Franc, Nagode
Franc, Marincič Ludvik, Josip Žitnik,
Zajc Franc, Čič Franc, Zabrič Alojzij,
Janez Žganc, Marušič Franc, Oblak
Ivan, Burjak Ivan.

Žrtve za domovino.

Pri glavnem napadu na predor v
Področici, dne 10. jan. so padli
sledede: Vilman Janko, nadporočnik
3. nar. stotnije Borovlje-Jesenice; Peč-
nik Vekoslav, učiteljskičnik, legijonar iz
Buč na Štaj.; Oblak Franc, (strojni
odd.) iz Škofjeloke, nazadnje na Viču;
Kocmur Franc, železničar, četov. Trst;
Kostanjevec Boris, legijonar, Ljubljana;
Bradula (strojni odd.) iz Boštjanja pri
Krkem; Skvarča, 3. stotnija, Ljub-
ljana, Tržaska cesta 27. — Hudo
ranjeni: Komjanc Jožef, poročnik
pri havbični bat. iz Gorice; Bizjak
Leopold, topn., Col nad Vipavo; Suš-
tar Franc, 2. nar. stotnija, Borovlje;
Puhl Josip, realec, leg. (zasut); Du-
brovič, topn., Pazin; Dovjak Peter, 2.
nar. stotnija, Borovlje; Gorup Zdenko,
praporščak, leg., Opčine nad Trstom;
Vričman Franjo, praporščak, rojen v
Črnigori, pristojen v Niš v Srbiji; Mi-
kuž Alojzij, leg., Col nad Vipavo; Vrč
Ivan, Idrja; Mavrič Anton, leg., Huda-
južna; mg. ph. Orožen Bogumil, po-
ročnik 2. voja, leg., Ljubljana. — Ra-
njeni: Fakin Zorko, visokošolec, leg.,
Ljubljana; Pokovec Joško, 17. p. p.,
Ljubljana; Boštjančič Ivan, leg., Ljub-
ljana; Pečavar Matija, leg., Semič;
Bizjak Zdravko, Postojna; Bukovšek
Franc, Ljubljana; Trpin Ivan, Želez-
niki; Šubič Jakob, Poljane nad Škofjo-
loko; Poženel Ivan, Ljubljana; Škulj
Štefan, Vel. Lašče, (Gorenje Kališe);
Dolenc Alojzij, leg., (zasut) Ljubljana;
Kopač Josip, Ihan; Jelovšek Franjo,
leg., Vrhnika; Šegula Josip, učiteljskič-
nik, leg., Črna gora nad Ptujem; Lu-
bej Alojzij, realec, Ljubljana; Žagar
Janez, Gorenje pri Kranju; Stare Sasa,
leg., topničar, Kolovec pri Domžalah;
Rožič Josip, Ljubljana, Krell Ernest,
Medvode, Homec Franjo, legija, Ljub-
ljana, Plemelj Alojzij, živinozdravnik,
Bled, Cvenkelj, nadporočnik, poveljnik
legije, Vovk Anton, prostovoljec, Bled,
Zavr, 17. pp., Litija.

Nabirajte darove za naše bo-
jevnike na koroški fronti! Sloven-
ske žene in dekleta: Na delo!

Pod italijanskim jarmom.

Preganjanje Slovencev v Trstu.

V Trstu je italijanska okupacijska oblast odredila, da morajo vsi uslužbenci, ki so nastanjeni v hišah penzijskega in provizijskega fonda bivših avstrijskih državnih železnic, zapustiti vsa ta stanovanja. Te hiše so privatna last uslužbencev bivših avstrijskih državnih železnic, ki so v Trstu po večini Slovenci. S tem je prizadetih okoli sto naših družin, katere je sedaj nemogoče nastaniti kje drugje. Tudi iz Gorice se morajo takoj izseliti vsi jugoslovanski železničarji. Jasen dokaz nam je to, da italijanske okupacijske oblasti hočejo po vsej sili spraviti Slovence z lastne zemlje ter tam naseliti Italijane iz kraljestva in s tem pokazati svetu italijanstvo naše rodne grude.

Očiščenje v Trstu.

Kakor znano, so ustanovili v Trstu pred dobrim mesecem „Odbor za očiščenje“ (Comitato di Purificazione). Tako očiščenje se je sedaj izvršilo tudi v odvetniški zbornici: v predsedstvu odvetniške zbornice v Trstu so sedeli pred vojno izključno italijanski odvetniki, med vojno pa so hoteli italijanski odvetniki iz oportunističnih razlogov pokazati svojim slovenskim kolegom naklonjenost s tem, da so jim dovolili zastopstvo v nekaterih odsekih. Ko pa so prišli slovenski odvetniki pred novim letom radi volitve na zborovanje, so opazili, da so italijanski odvetniki že imeli v rokah kandidatno listo; na kateri ni bilo niti enega Slovenca. Dvorana, v kateri so zborovali je bila okrašena z italijanskimi zastavami in nad predsednikovim stolom je visela slika italijanskega kralja. V nagovoru je predsednik slavil Italijane in izrazil veselje tržaške odvetniške zbornice, da se je slednjič vendarle pripojil Trst materi Italiji. Slovenski odvetniki so protestirali pri predsedništvu proti kandidatni listi, a do kompromisa ni prišlo in po zaslugi „odborna za očiščenje“, je bilo izvoljeno čisto italijansko predsedništvo.

Po Goriškem so nabiti plakati

s katerimi naznanjajo laške vojaške oblasti, da so dolžni vsi bivši vojaki, ki so služili v nekdanji avstro-ogrski armadi, služiti sedaj v italijanski armadi in sicer bodo vpoklicani oni, ki pripadajo letnikom, ki so sedaj v italijanski vojski pod orožjem.

Italijanski vojaki posiljujejo naše žene in dekleta.

Slučaji posilstev naših žen in deklet od strani laškega vojaštva se množijo. Tako nam poroča neki gospod, ki se je pripeljal te dni iz okupiranega ozemlja sledeče: Hotel sem domov v okupirano ozemlje. V Podbrdu so me italijanski vojaki prijeli, osumili špijonaze ter me zaprli. Ko sem protestiral in prosil, da me izpustijo, so me vklelili v železne „špange“, katere sem moral držati dvanaest ur. Z menoj so se nahajala v istem prostoru tri dekleta. Dekleta so italijanski vojaki odpeljali v sosednji prostor, kjer so jih posilili. Branile so se revce na vso moč, vpile, jokale in klicale na pomoč, toda nič ni pomagalo. Poživljeni vojaki so jih obdržali pri sebi celo noč. Celo noč sem moral poslušati obupne klice na pomoč. Srce se mi je krčilo v prsih, pomagati pa jim nisem mogel, ker sem bil zvezan in zastražen.

Sličen slučaj se je zgodil tudi na Plužnem pri Cerknem. Ker se je napadenka branila, je vojak ustrelil dvakrat nanjo, a je k sreči ni zadel. Na njen krik so prihiteli sosede, nakar je napadalec zbežal.

V okupiranem ozemlju ni nobena poštna ženska več varna pred italijanskimi divjaki. Vojaki zasledujejo ženske povsod, celo na polje gredo za njimi, tako da si nikamor ne upajo.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah! Pridobivajte novih naročnikov!

Italijani in Nemci zavezniki proti nam.

Znani imperijalistični „Giornale d' Italia“ si je dal brzojaviti z Reke, da je jugoslovanska vlada predlagala ogrski vladi vojaško konvencijo, katere namen je bil očitno naperjen proti Italiji. Bedastoča te italijanske vesti leži sicer na dlani, a Italiji je vendarle dobrodošla. Po oni znani: „Rečem ti, da mi ne porečeš,“ so Italijanom tudi take stvari dobrodošle. Znano je, da se vrše med Nemci in Italijani dogovori radi skupnega nastopa proti Jugoslovanom, a Italijani bi hoteli, da odvrnejo od sebe sum, obdolžiti Jugoslovane take nelojalnosti. No, te „farbarije“ Italijanom ne bodo pomagale nič več, ker je njih zveza z Nemci že razkrinkana.

Sedanji nemški nastop proti Jugoslovanom na Koroškem se vrši v sporazumu z Italijani. Načrt je bil: Nemci vzamejo Podrožčico, Italijani pa Jesenice. Tako bi imeli Italijani in Nemci potom alpske železnice direktno zvezo. V ta namen so Italijani tudi že zasedli Rateče, od kjer so mislili prodirati dalje na Jesenice. Preprečila pa je ta načrt srbska posadka, ki se ni hotela umakniti iz Rateč.

Ko bi pa še kdo dvomil o italijansko-nemškem sporazumu, mora vse te dvome razpršiti dejstvo, da so Nemci obstreljevali naše pozicije pri Podrožčici z italijansko municijo. Italijanska zahrbtost je torej prišla že tako daleč, da se očitno veže s sovražniki entente in jih podpira proti lastnim zaveznikom.

Medtem pa prihajajo iz štajerske meje vesti, da se Nemci zbirajo okoli Lipnice ter pripravljajo za te dni napad na Špilje in Maribor. Nemci se hočejo na vsak način polastiti železnice Maribor Celovec. Znamo, da je vlada na vse to opozorjena. Če je pa tudi kaj ukrenila, ne vemo. Skiepi, kakor je oni, ki razveljavlja naredbo generala Maistra glede talcev, nikakor ne upravičujejo zaupanja, da bo vlada tudi ukrenila kaj odločnega. Proti takemu sovražniku kakor je Nemec, je vsaka popustljivost zločin. Nemci še danes ne razumejo, da so premagani, pa jim zato treba ubiti v glavo to razumevanje samo s puškinim kopitom. Drugega sredstva tu ni. Zato pa je nujna zahteva samobraane naše mlade države, da se vsi ugledni Nemci in nemškutarji na Štajerskem internirajo, ker, ako se to ne zgodi, utegnemo na Štajerskem doživeti drugo izdajo Koroške.

Kar se tiče italijanskega izdajstva, pa je dolžnost naše Narodne vlade, da poskrbi za to, da zavezniki in posebno javnost v zaveznikih državah dozna, kakšni so Italijani. Proti Nemcem si moramo sami pomagati, a proti Italijanom nam gotovo pomorejo naši zavezniki, samo treba je, da te zaveznike obvestimo, kako jih Italijani izdajajo.

Za Dunaj živež, za Slovence — ?

Poverjenik za prehrano je v „Slovenskem Narodu“ minule sobote napisal članek, v katerem toži, da bodo mimo Ljubljane vozili moko, mašč, kondenzirano mleko v Nemško Avstrijo, medtem ko bomo mi še nadalje stradali.

Gospod poverjenik se pri tem jezi na entento, na našo diplomacijo itd. Na vse mogoče faktorje znaša gospod poverjenik svojo jezo in nazadnje se je spustil celo nad „Jugoslavijo“, kateri bi očitno rad naperil na vrat vse grehe, ki so jih zagrešili on in njegovi tovariši v Narodni vladi. Povsod išče krivce, samo tam ne, kjer bi jih moral iskati: pri sebi in drugih tovariših v Narodni vladi. Tu je vsak izgovor prazen. Ententa bi bila gotovo preskrbela z živili tudi nas, samo bi jo bili morali za to zainteresirati. To je vendar jasno, da smo mi ententi bližje, nego Dunajčani. Toda Dunajčani so znali vzbuditi zase zanimanje in sočutje — medtem ko smo mi spali in čakali, da nam bodo pečeni piščanci leteli sami v usta.

Mi imamo vso pravico, da stiskamo pesti: Poprej je avstrijska vlada ropala po naših deželah in z ropom preživljala nemške industrijske dežele, a sedaj moramo zopet gledati, kako vozi skozi naše izropane in sestradane dežele živila za iste Nemce. Toda krivično bi bilo znašati krivdo zato na entento. Saj entente vendar ni nihče obvestil o naših potrebah. Gospodje pri Narodni vladi naj torej nikar ne iščejo krivcev, kjer jih ni, ampak naj se rajši potrkajo na prsa, rekoč: Nostras culpa!

Jugoslavija.

Naše zahteve po Korotanu, Beneški Sloveniji in Prekmurju — zgodovinske pravice.

Ljubljana, 13. jan. Ljubljanski korrespondenčni urad je prejel izredno zanimivo izvirno listino. Kakor je dognalo poizvedovanje pri večakih, doslej ta dokument najbrže sploh še ni bil nikdar in nikjer obelodanjen. Listina dokazuje jasno, da sedanje zahteve Jugoslavije po ozemljih na Koroškem, v Beneški Sloveniji in na Ogrskem nikakor niso imperijalistične, marveč da temelje na nepobitnih zgodovinskih pravicah. Gre namreč za cesarski patent z dne 3. avgusta 1816, s katerim je cesar Franc ustanovil Ilirsko kraljestvo. V slovenskem prevodu se glasi besedilo: „Mi Franc Prvi, po Božji milosti cesar Avstrijski, kralj Jeruzalemski, kralj Ogrske, Lombardije, Benečije, Dalmacije, Hrvaške, Slavonije, Galicije in Lodomerije; nadvojvoda avstrijski, vojvoda lotaringijski, solnograški, štajerski, koroški, kranjski, gorenjski in dolenski-šlezjski; vleknez erdeljski, mejni grof moravski pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. smo račili določiti, da pustimo po traktatu, sklenjenimi z alijanimi silami, pod imenom Ilirije zopet pridobljene dežele: kranjsko, beljaško okrožje, Gorico, Primorsko, nekdanje ogrsko Primorje in del, ki je pripadel provinci-jalni Hrvaški, nadalje pod imenom Ilirije, da priklopimo k temu prej kraljevo italijanska distrikta Čedad in Gradiško, potem celovško okrožje, doslej pripadajoče Notranji Avstriji, in da povzdignemo to novo Ilirijo za kraljestvo. Po tem odredimo: 1. Kraljestvo Ilirijo naj upravljata dve posebni guberniji, ena vojvodini Koroško in Kranjsko, druga pa Primorje, grofovino Gorisko in Gradiško, potem doslej k Iliriji pripadajoči del provincijalne Hrvaške. 2. Glede grba novega kraljestva, potem glede mesta, kjer naj se vstavi grb v Naš avstrijski cesarski grb, kakor tudi novi kraljevi naslov med naše druge naslove, izide naredba pozneje. Dano v Našem glavnem in stolnem mestu, na Dunaju, dne tretjega avgusta leta 1816, v petindvajsetem letu naših držav. Franc, I. r. Alojzij grof Ugarto, I. r. kraljevi češki najvišji nadvojvodski avstrijski prvi kancelar. Prokop grof Lazensky, I. r. Po najvišjem povelju Njegovega c. kr. Apostolskega Veličanstva Franc grof Guicciardi, I. r.“

Zborovanje V. L. S. v Celju.

Maribor, 13. jan. (Lj. k. u.) Dne 16. t. m. bo v Celju zborovanje zaupnikov V. L. S., da določi zastopnike v državno veče in pokrajinski zbor. Predsedoval in poročal bo dr. Vrstovšek.

Jugoslovanska legija pride v Ljubljano.

Zagreb, 13. jan. (Lj. k. u.) Včeraj se je pripeljal semkaj en bataljon prvega polka jugoslovanske legije z macedonskega bojišča. V tem bataljonu je precej slovenskega moštva in polovica slovenskih častnikov. V najkrajšem času pride semkaj še en bataljon 2. polka jugoslovanske legije, nakar se ločijo slovenski častniki in moštvo ter odidejo v Ljubljano, kjer bodo tvorili kader novi narodni vojski. Oba polka sta se borila že od l. 1915 proti Nemčiji in Avstro-Ogrski najprej na ruskem bojišču, nakar sta prišla deloma preko Kitajske in Indije, deloma preko Severnega morja skozi Angleško in Francosko v Macedonijo, kjer sta se udeleževala vseh bojev proti Bulgarom in Nemcem. Nazadnje sta bila v Črni gori in Albaniji kot posadki.

Dopisi.

Šiška. Zakaj naša vlada še vedno ni pognala vse sedaj civilno oblečene nemške častnike čez mejo? Ti samorubejo proti državi SHS — jo preklinjajo ter ščuvajo nevedno ljudstvo v nezadovoljnost proti Jugoslaviji — zraven pa živijo od naše aprovizacije. V Šiški stanuje še vedno bivši poveljnik armadne trenske delavnice št. 60 nadporočnik vitez plem. Brojatsch iz Solnograda — ki ima z vsemi šišenskimi nemškutarji, (katerih ni malo) tajne zveze in stike. On sam je nekemu izjavil, da se velika propaganda dela v Švici z vednostjo entente za federativno Avstrijo. Ravnotako še niso odpušteni policijski inspektor Vincenc Pribovšič, policijski kanclist Obradović, hrvaški Srb in Smrekar tudi policijski kanclist največji avstrijski patriote, hudi nemškutarji, ki so le v sili govorili slovenski, posebno kadar so kaj kupovali na deželi. Ti trije so ovajali naše ljudi policiji in poljskemu sodišču v šentpeterski vojašnici, ko je bil v Ljubljani preki sod. Seveda vsi trije so sedaj na videz Jugoslovani, v resnici pa so največji sovražniki države SHS — družine govore nemški, otroci v nemškem duhu vzgojeni — žene govorijo slovenski samo z mlekaricami, kadar jih lovijo po cesti za mleko — v trgovini že ne znajo več slovenskega, ker naši zavedni trgovci kaj radi z njimi nemški govore in se boje, da ne bi kak groš od teh ljudi zgubili. — Šulferajski nadučitelj in vodja Franc Bischof še vedno gorko sedi v svojem stanovanju v šulferajski šoli, a naši ne vedo kam bi šli spat. Podpolkovnik plem. Scholten še vedno stanuje v Šiški, ravno tako vse polno nemških železniških uradnikov in drugih uslužbencev. Ingenir Alois Höss je še vedno v službi pri kurilnici državne železnice — največji heilovec in šidmarkovec — ravnotako poduradnik VI. Kaftan — sami veleizdajniki naše države. Pri jugoslovanskih tovarni za milo v Šiški je uslužbena gospodična, ki ne zna slovenskega, a domačinke Slovenke zaman iščejo službe; ravno tam je ingeniir Oscar Dračar — po imenu Hrvat — ni spregovoril preje niti besede slovenske ali hrvaške niti vedel nismo, da zna kak drug jezik kakor nemški — seveda sedaj zna dobro hrvaški in služi nemoteno dalje in je najbrže tudi Jugoslovani. Brata Oroszy (lastnika tvrde Keršič v Šiški) rodod Mažara — tudi tja pristojna, trgovec Kreuzer rodod Bavarec in tudi tja pristojen, vsi največji sovražniki Jugoslavije in Jugoslovanov, posebno Srbov — nemoteno zabavljajo in preklinjajo državo SHS — so dozdevno tudi špijoni Nemške Avstrije. In naša vlada jih lepo pusti na miru — nima toliko energije, da bi jih poslala kamor spadajo! Kar Nemci tu uganjajo, to je že od sile! In ali že ne čutimo posledice teh vampirjev na Koroškem, ki se zdi, da je za nas izgubljena? Ali naj gre še Spodnja Štajerska rakom žvižgat? Zakaj trpi vlada tako druhal tukaj, ko bi jo morala prvi dan zapoditi daleč proč od nas in naše države. Mi pa moramo te ljudi dan na dan gledati in trpeti, da z ireničnim nasmehom na ustnih še opravljajo službo v državi katere največji sovražniki so. Poštni nadkontrolor Burian — bivši avstrijski stotnik in šef ljubljanske vojaške tajne policije — lepo opravlja svojo službo kot poštni nadkontrolor nemoteno dalje, ravnotako poštni nadkontrolor — Tirolec — Hold. Jeli naša vlada eksponent nemške vlade ali kaj? Ljudje se čudijo, da je to sploh mogoče v Jugoslaviji! Ali smo še premalo trpeli — ali še nismo zaslužili svobode — ali pa bo mogoče imel Nemec pri nas še vedno več pravic in prvo besedo?

Iz Hrastnika. Našim Nemcem raste greben. Ni čudno, ker kakor se Nemci tukaj varujejo in negujejo, je nekaj neverjetnega! Ko sem pred kratkem povedal svoje mnenje enemu tukajšnjih renegatov, so mi vrgle v obraz visoke slov. osebe: „Saj je vendar tudi človek, mi pa smo kulturni narod“. Dobro! V bivši Avstriji so

nas zapirali, obešali in streljali. Nobenega niso zaslišali, ampak kar obsodili. Takrat se ni našel nobeden, ki bi zaklical: „Za Boga, stojte, saj so vendar ljudje!“ Kulturen je pa po njihovem mnenju menda le tisti, ki se boji Nemcev. Na višku kulture bi pa menda bili, ko bi nas Nemci dobili zopet pod svoj bič. Večina vseh uradniških mest je zasedena po Nemcih. Ko se je vrnil po štiri letni odsotnosti znani Erdlein, je bil takoj sprejet za uradnika pri rudniku kot — nenadomestljiv! Ravnotako drugi, katerih ni bilo pet let treba, sedaj pa so naenkrat — neobhodno potrebni. Seveda samo zato, da ostane uradniški aparat nemški. Gospod ravnatelj Drošč, tukaj ne velja nobeden izgovor. Vi ste obljubili pri nastopu, da boste na novo sprejeli samo Slovence! V steklarni je še vedno znani Koschir ter prosluli Stadelbauer. Opozarjamo tem potom hrastniške SHS orožnike, da malo bolj gledajo na Propstovo gostilno. Gospoda, rokavice z rok in poženite Nemce tja, kamor spadajo!

Št. Jurij ob Taboru. Danes sem prejel iz Celja od „Bezirkskrankenkasse“ (!) nemški poziv, da naj vplačam za moje delavce mesečni prispevek za mesec december 1918 in januar 1919. Človek se prime za glavo, da je mogoče, da obstoji še vedno zloglasna nemška bolniška blagajna, katera je znana še iz časa znanega hajlovca Öchsa, kateri je veliko svoto društvenega denarja poneveril in katerega je rešila le pravočasna smrt, to da ni vandral tja kamor je spadal, to je v zapor. Društvo, katero je ves čas svojega obstanka uporabljalo društveno premoženje, (katerega so vplačevale po pretežni večini slovenske stranke) le v svoje nemško politične namene in katero je nastavljal v svojo službo najbolj zagrizene nemčurje, toraj še obstoji ter si celo upa pošiljati slovenskim strankam samo nemške dopise. Kje so merodajni faktorji? Ne najdem pravega izraza za moje občutke. Skandal!!

Dnevne vesti.

Onim, ki nimajo čiste vesti, Neki dr. Vano Radej priobčuje v včerajšnjem »Narodu« članek kjer izreka svoje nezadovoljstvo, ker kritikujemo ono, kar se nam vidi kritike vredno. Posebno mu ni po volji, da kritikujemo postopanje raznih oficirjev. Mi tega gospoda dr. Vane Radeja sicer ne poznamo, a vsekako se mora čutiti po naših kritikah tudi prizadetega, ker sicer ne bi pisal tako, kakor piše. Mi imamo ravno med oficirji — rezervnimi in aktivnimi — mnogo prijateljev, ki naše nastopanje brezpogojno odobravajo. Kar zahtevamo mi, je, da stori vsakdo svojo dolžnost, pa najsibo potem priprost vojak ali oficir. Kdor naše kritike tolmači drugače, dokazuje samo, da nima čiste vesti! To naj vzame na znanje tudi gospod dr. Vane Radej, kateremu pripominjamo še posebno, da naše nastopanje odobravajo tudi vsi srbski oficirji. Sicer smo pa videli v Avstriji kam pridemo, ako se mora v imenu avtoritete o vsem molčati. Ne vemo sicer, kdo in kaj je ta dr. Vane Radej: vsekako pa je on zadnji, ki nam bi mogel dati kake lekcije o dolžnostih, ki jih imamo v teh časih. Riba smrdi pri glavi in mi znamo, da so naše kritike že v marsikaterem oziru ugodno uplivalo. Ako se pa hočete izogniti kritiki, storite vsak svojo dolžnost! A oficir prvi, moštvo bo potem sledilo samo po sebi. — Sicer pa piše v isti številki »Sl. Naroda« neki jugoslovanski legijonar pismo iz Sarajeva v katerem pravi: Da — to ni več tisti narod, katerega smo mi nosili v srcih in se ga vsepovsod spominjali na naših potih. Naj Vam povem samo dva slučaja: Zadnji dan, predno sem odšel iz Ljubljane, pripovedoval mi je tovariš, da je po tistih dogodkih na Koroškem, ko so Nemci zajeli 300 Srbov, komandant slovenskih trup, Lavric, zahteval od 2. strelskega polka v Ljubljani enega oficirja za Borovlje. V Ljubljani je bilo tedaj pri tem polku 50 oficirjev — med njimi dva Korošca — pa se niti eden ni javil prostovoljno. Sramota! Se sedaj

mi kri zavre v žilah, kadar se spominam na to. To je torej naša »nadebudna mladina« — naša inteligenca«. Ker pa bičamo to neizpolnjevanje dolžnosti lenobo in s tem zvezano korupcijo, prihajajo neznani preroki in nam očitajo, da spodbujamo avtoriteto!

Iz šolske službe. Višji šolski svet SHS v Ljubljani je odstavil od službe Albina Bokrerja, ravnatelja meščanske šole v Velikovu in nastavil mesto njegova Janko Pilgrama, meščanskega učitelja.

Proti narodnim škodljivcem! Znano je, da hodijo po deželi sumljivi ljudje, ki hujskajo ljudstvo, naj se ne pokorava odredbam Narodne vlade, oziroma skupne vlade v Belgradu. Taki elementi so na delu posebno sedaj, ko je skupna vlada v Belgradu odredila mobilizacijo najmlajših pet letnikov. Hujskajo so deloma narodni nasprotniki (Nemci in nemškutarji), ki žele oslabilo našo mlado državo z notranjim neredom in ji vzeti vsako moč, da bi imeli koroški Nemci lažje stališče, deloma laški agenti, ki hočejo pri nas spodbuditi vsako oblast, povzročiti nemire in tako dobiti povod, da bi laške čete vkorakale v Ljubljano in dalje na Štajersko. So pa tudi doma nekateri nerazsodni, med katerimi se je razširil anarhistični boljševiški duh. Ti so slepi za vse posledice svojega ravnanja. Ne pomislijo, v kak obupni položaj je prišla Rusija po podobnih elementih. Takim razmeram je treba napraviti konec. To se bo posrečilo tem lažje, ker je ogromna večina naroda razsodna in podpira vlado pri njenem delu, da se izkaže kot zrel narod, vreden samostojnosti. V tem oziru dohajajo Narodni vladi pismene in ustne izjave. Tako piše n. pr. zaveden kmet Narodni vladi: »Najnujnejša dolžnost Narodne vlade, oziroma skupne vlade je, da se poskrbi za vsemi sredstvi, da se bodo izpolnjevali vladni ukazi in se udeležilo v kavi vse, kar bi hujskalo k uporu. Najboljše sredstvo bi bilo po mnenju podpisanega, ako bi se sklicali javni shodi, na katerih bi najboljše govorniki pojasnili občinstvu razmere, v katerih se sedaj nahajamo, in naslikali v živih barvah vse gorje, ki bi nastalo vsled nereda v državi. Na drugi strani bi se pa moralo z vso strogostjo poskibeti, da bi se vladni ukazi do pičice izvršili, ker se sicerjenja vsaka sedaj tolikanj potrebna disciplina«.

Tako je. Odlični gospod nam piše: Zelo čudno se nam zdi da »Narod« v 9. številki napada »Jugoslavijo«. »Pa kaj hočemo jadicovati, ko v naši sredi slavnoznana Peskova Jugoslavija tudi hujška na rop in pogrom, prav kakor bi ne mogla že skoraj dočakati trenutka, ko se bo po Ljubljani plenilo in morda tudi morilo«. Ali se meša nekaterim ljudem, da tako pišejo. Kedaj ste v »Jugoslaviji« kaj takega pisali?! Kupujem v trafikah ta list, pa še nikoli in nikjer nisem zasledil enakih nauk. Sramota za Jugoslovane, da najdemo v »Narodu« take dopise. Mi hočemo red in mir, da se odstranijo iz služb zagrizeni Nemci in nemškutarji, kateri še danes po Ljubljani ošabno korakajo in norce brijejo iz »Narodne vlade« in nas »neumnih« Slovencev, ki to golazen še vedno med seboj trpimo in jim najboljše kruh režemo! Nemci v Ljubljani se veselijo, da na Koroškem prodirajo švabske čete! Sramota!

Zaprite meje! Od raznih strani se nas opozarja, da je meja pri Špilju še vedno premalo zastražena in kontrola v vlakih pomanjkljiva. Vsled tega bi bilo potrebno, da bi naši vlaki vozili le do Špilja, ker bi bilo potem nemogoče skrivati živila v vozovih, kakor se to godi sedaj.

Seje občinskega sveta ljubljanskega. Odkar smo si ustanovili svojo novo državo, je imel občinski svet ljubljanski samo dve formalni seji brez vsakega stvarnega dnevnega reda. Vsega skupaj sta se spremenili dva ne ravno srečna ulična napisa in se je sklenilo ustanoviti obširen mestni aprovizacijski odbor. V tem odboru pa se do danes nismo čuli, da bi se bil ustanovil ali imel vsaj kako sejo. Potem ni čuda da vladajo take aprovizacijske razmere in tako visoke cene kakor v nobenem drugem mestu.

To so narodnjaki! Po Narodni vladi imenovani ravnatelj tobačne tovarne J. Kobler ima na stanovanjski tabli v veži svojega stanovanja vizitko z naslovom: »Oberingenieur der k. k. Tabakregie« znani narodnjak Jean Schrey pa: »Provis. Vorsitzender der Handels- u. Gewerbekammer in Laibach«. Gospodoma priporočamo malo več doslednosti in taktosti.

Poštnemu ravnateljstvu. Telefon našega uradništva je že teden dni pokvarjen, a dasi hodimo vsak dan molodovat na centralo, naj se zveza popravi, ne pomaga vse skupaj nič. Prosimo, da se napravi že enkrat red.

Le energično! Danes prinašamo na prvem mestu razglas dopolnilnega poveljstva, da bodo vpoklicanci, ki se niso odzvali pozivu, strogo kaznovani. To je edino primerno. Proti ljudem, ki v teh časih ne store svoje dolžnosti napram domovini, treba postopati brezobzirno in brez pardona. Čujemo, da so tudi neki vpoklicanci, ki so sicer prišli v Ljubljano, zopet odšli domov. Proti tej anarhiji je na mestu le energično in brezobzirno postopanje.

Snuje se delniška družba za izdelovanje marmelade in sadnih konserv ter žitne kave z imenom »Triglav«. Vsi pogoji so dani, da se bo podjetje lepo razvijalo. — Uživanje marmelade se je med vojsko zelo razširilo in udomačilo. V Jugoslaviji nimamo nobene tovarne za izdelovanje marmelade. Ne le meščani, uradniki, delavci ampak tudi kmetovalci so splošno kupovali žitno kavo (Knajpovo in Vidrovo). Na milijone je šlo denarja iz jugoslovanskih pokrajin za žitno kavo in marmelado v druge, zlasti nemške dežele. Sedaj imamo Jugoslavlani lastno državo in se bo treba postaviti na lastne noge. Treba bo ustanoviti razna podjetja, ker bodo vsled colnine prišle stvari, ki jih nimamo doma, še veliko dražje. Zato se pripravljajni odbor obrača na Vas s prijaznim vabilom, da se udeležite z denarjem pri tem narodnem podjetju. Delnice so po 500 K. Gotovo je zelo pametno, da se dene denar v nameravano delniško podjetje, kjer bo varno in dobičkonosno naložen. Zato se vabite, da vzamete več delnic po 500 K. Denar se odpóšlje na naslov: Jadranska banka, podružnica v Ljubljani — ali pa na naslov: Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Streljanje s topovi. Občinstvo se opozarja, da se vrši v sredo t. j. 15. t. m. dopoldne od 9. ure dalje na prostoru starega vojaškega vežbališča — od kemične tovarne v smeri proti Devici Mariji v Polju — poskusno streljanje s topovi. Da se izogne vsakterim neugodam, naj občinstvo v tem času ne vstopi v prostor: Južna železnica — črta od D. M. v Polju do Gorenje Zadobrove do kemične tovarne. Omenjeni prostor bo ta dan tudi zastražen in občinstvo naj se brezpogojno ravna po navodilih im ukazih teh straž.

Našel se je v soboto dne 11. t. m. na Bleiweisovi cesti blizu skladišča drž. žel. majhen otročji čevljev. Dobi se ga v Rožni ul. št. 27.

Izgubil se je cekin v vrečici. Pošten najditelj naj ga prinese v naše uradništvo proti nagradi.

Hmelj. Včeraj sta bila gg. dr. K. iz Celja in V. iz Žalca v Ljubljani pri Nar. vladi radi izvoza hmelja. Neverjetne težkoče radi prevoza hmelja čez nemško ozemlje dela nemška avstrijska vlada. Upanje pa je, da se posreči potom kompenzacij naši Narodni vladi doseči potrebno dovoljenje za prevoz.

Št. Peterskim Orlom. Na vaš prijazni opomin v »Slovencu« sledeče: Lepo, da ste se vendar spomnili, kaj je Vaša narodna dolžnost. Tudi jaz bi šel z veseljem, pa 1) nisem bil nikoli telesno tako čvrst, da bi bil kedaj vojak. Se celo stroge avstrijske vojaške naborne komisije so me tekom vojne vsikdar odklonile kot nesposobnega. — Leta 1911. sem moral celo izstopiti iz učiteljske službe, ker sem bil preslabih pljuč. — 2. Vodim tiskarsko podjetje, kjer se dela noč in dan, in ki daje zaslužka več kot 60 ljudem. Mnogi izmed teh imajo celo mnogočlenne družine. — Če grem k vojakom, bi bilo z menoj slabotnejšem naši vojski bore malo pomagano, trpelo bi pa podjetje, ki vzdržuje mnoge rodine. — Jaz ne posedam po kavarnah in gostlinah ter ne veseljačim, temveč delam, resno delam od jutra do noči, mnogokrat celo noč do ranega utra. Sicer pa je šel na koroško fronto prostovoljno s prvo legijo član našega ured-

ništva g. Ivan Debevec. Ali je šel kdo »Slovenčevih« uradnikov?

Da je »Jugoslavija« opomnila čvrste in mlade pohajkovalce, da jih rabi domovina, da so obupni klci naših koroških bratov zveneli iz dnevnika »Jugoslavija«, se hočete sedaj prav po otroško »maščevati« nad menoj. Ali se čutite tako prizadete?! Jaz vršim narodno dolžnost po svojih najboljših močeh, in če jo boste vršili tudi Vi — namesto da bi veseljačili — ne bo tega nikdo bolj vesel nego jaz in še ta preklicana »Jugoslavija« Vas bo pohvalila. A. P.

Zadnje vesti.

Prihod jugoslovanske legije v Zagreb.

Zagreb, 13. januarja. (Izv. por.) Sinoči se je pripeljal v Zagreb en bataljon jugoslovanske legije. Bataljon je bil v zadnjem času v Črni Gori na albanski meji, kjer je imel hude boje s črnogorskimi bandami, oboroženimi z italijanskim orožjem in streljivom. Bataljon, pri katerem je polovica slovenskih oficirjev, bo počakal par dni v Zagrebu, dokler ne pride drugi bataljon jugoslovanske legije, v katerem je več slovenskih oficirjev in vojakov. Slovenski oddelek se loči potem od obeh bataljonov in pride v Ljubljano, kjer bo tvoril kader reorganizirane jugoslovanske armade. Bataljon se je bojeval pred revolucijo na ruskih frontah in se udeležil bojev v Dobrudži. Pri bataljonu so vojak, ki so se vrnili po štiriinpol letni odsotnosti v domovino, za katero so žrtvovali mnogo več kakor večina današnjih mogočnejšev in vendar so morali doživeti v Zagrebu bridko razočaranje, ker jim niso pripravili nobenega sprejema niti ne pripravili prenočišča. (So pač tudi v Zagrebu na kmilu koritarji, ki so se prej klanjali Dunaju in Budimpešti, a se klanjajo sedaj Belgradu, a bi se jutri Rimu, ako bi tako kazalo, kakor je to v Ljubljani! Op. ur.)

Jugoslovanske reprezentacije proti Italijanom.

Reka, 13. jan. (Izv. por.) Od 1. t. m. je uvedeno pri jugoslovanski okrajni oblasti na Sušaku vidiranje vseh potnikov, ki se peljejo v Zagreb, Potni listi, ki jih izdajajo italijanske oblasti za Hrvatsko, so neveljavni, če nimajo potrdila od jugoslovanskih oblasti.

Italijani zažigajo naše zastave.

Reka, 13. jan. (Izv. por.) Deset karabinerjev je pod vodstvom nekega oficirja našlo na Trsatu v neki hiši jugoslovansko zastavo, katero so Italijani vzeli in na ulici slovesno zažgali.

Živež za Srbijo.

Reka, 13. jan. (Izv. por.) Odslej bodo vozili redno vsaki drugi dan vlaki z Reke v Belgrad z živežem in opravo za srbsko vojsko in civilno prebivalstvo.

Demonstracije brezposelnih v Pragi.

Praga, 13. januarja. (Izv. por.) Včeraj so bile tu velike demonstracije brezposelnih. Množica je demonstrirala po mestnih ulicah ter poslala posebno deputacijo k ministarskemu predsedniku dr. Kramaru. Deputacija je zahtevala predvsem hrane in obleke ter prosila, naj preskrbi država delo brezposelnim.

Razmere na Madžarskem.

Budimpešta, 13. jan. (Izv. por.) Začasni predsednik madžarske republike grof Karoly je uvedel danes pogajanja z voditelji političnih strank. Pogajanja se nadaljujejo.

Aprovizacija.

Meso na rdeče izkaznice B bo delila mestna aprovizacija v sredo, dne 15. in v četrtek, dne 16. t. m. v cerkvi sv. Jožefa. Določen je tale red: v sredo, dne 15. t. m. popoldne od 1 do pol 2 št. 1 do 200, od pol 2 do 2 št. 201 do 400, od 2 do pol 3 št. 401 do 600, od pol 3 do 3 št. 601 do 800, od 3 do pol 4 št. 801 do 100, od pol 4 do 4 št. 1001 do 1200, od 4 do pol 5 št. 1201 do 1400, od pol 5 do 5 št. 1401 do 1600. V četrtek, dne 16. t. m. dopoldne od pol 8 do 8 št. 1601 do 1800, od 8 do pol 9 št. 1801 do 2000, od pol 9 do 9 št. 2001 do 2200, od 9 do pol 10 št. 2201 do 2400, od pol 10 do 10 št. 2401 do konca.

Čebula za III. okraj. Stranke III. okraja dobe čebulo na zelena nakazila za krompir v sredo, dne 15. t. m. pri Mühleisnu po na-

slednjem redu: od 2 do 3 popoldne št. 1 do 500, od 3 do 4 št. 501 do 1000, od 4 do 5 št. 1001 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 2 kg čebule, kg stane 1 krono.

Premog na vijoletne izkaznice za štedilnike za II., IV. in VIII. okraj se bo prodajal po sledečem redu: Na vsak drugi odrezek vijoletne izkaznice se dobi po 50 kg premoga, ki stane 5 kron 50 vin. in sicer v II. okraju pri Plešku, Hrenova ulica 12: na št. 1 dne 14. jan. dop., na št. 2 dne 14. jan. pop.; pri Komarju, Krakovska ulica 13: na št. 3 dne 14. jan. dop., na št. 4 dne 14. jan. pop., na št. 5 dne 15. jan. dop., na št. 6 dne 15. jan. pop., na št. 7 dne 16. jan. dop., na št. 8 dne 16. jan. pop., na št. 9 dne 17. jan. dop., na št. 10 dne 17. jan. pop., na št. 15 dne 18. jan. dop.; v IV. okraju pri Ungerju, Kranjska stavbena družba: na št. 1 dne 14. jan. dop., na št. 2 dne 14. jan. pop., na št. 3 dne 15. jan. dop., na št. 4 dne 15. jan. pop., na št. 5 dne 16. jan. dop., na št. 6 dne 16. jan. pop.; pri Hribarju, Bohoričeva ulica: na št. 7 dne 14. jan. dop., na št. 8 dne 14. jan. pop., na št. 9 dne 15. jan. dop., na št. 10 dne 15. jan. pop. Po končani prodaji se mora takoj naznaniti ostanek premoga.

Prodajalci moke se vabijo, da se zglase v sredo, dne 15. t. m. v mestni posvetovalnici radi nakazila moke.

Listnica uredništva.

Veritas v Ljubljani, S. S. — Ker pscudnimno v koši!

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Vsem ženinom in nevestam priporočam da se pri nakupu pohištva ogledate v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (kolizej) in Stari trg 4.

Trgovski lokal z delavnico se išče za takoj na prometnem prostoru. Naslov pove upravništvo. 10—1

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno trdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—1

Prodajam 50 l slivovke, 50 l tropinovca in 50 l brinjevca. Roba je domača in močna. Zmerna cena. — Ambrož Šmuk, Ceremošnjice. 5—1

Več šivilj (pomočnic) se sprejme proti dobri plači. Terezija Dular, šivilja, Turjaški trg št. 11. — Istotam se sprejme tudi postrežnica. 3—1

Iščem službo plačilnega natakarja izven Ljubljane. Pismene ponudbe pod „Kavcija“ na upravništvo. 7—1

Kuhar išče službo v kaki častniški kuhinji. Pismene ponudbe pod „št. 15“ na upravništvo. 7—1

Več pisalnih strojev in ena železna peč in koleni je naprodaj. Ogledati na Marije Terezije cesti št. 6. na gorenjem vogalu, od 11.—12. ure dopoldne in od 3.—4. ure pop.

Učiteljica išče mesta vzgojiteljice k boljši družini, rada tudi na deželi. Pismene ponudbe z navedbo pogojev na upravništvo „Jugoslavije“, pod „Vzgojiteljica“.

Karbit od 100 kg naprej, v železno-pločevinastih zabojih, v vsaki množini, razpošilja točno proti predplačilu „Tovarnica za dušik (d. dr.) v Rušah pri Mariboru“. — Nadaljna pojasnila so pri omenjeni tovarnici na razpolago. 10—1

Mlada Jugoslovanka, ljubiteljica narave, želi v svrhu korespondence znanja z enakim gospodom. — Naslov se prosi ako mogoče s sliko pod „Planinka 14“ na upravništvo.

Zenitna ponudba. Jugoslovanski uradnik (Slovenec). 32 let star. inteligenten, prijetne zunanosti, želi v svrhu ženitve znanja z gospico 18—26 let staro z nekaj premoženja, ki bi imela veselje do mirnega družinskega življenja. — Le resne ponudbe s sliko na upravništvo „Jugoslavije“ pod naslovom „Ljubljana 1919“. — Tajnost zadržana. 2—1

Koroški Slovenec ogrožen in preganjan od Nemcev, želi v svrhu jezikovne in strokovne izpopolnitve vstopiti v ljubljansko veletrgovino. Odgovor se prosi pod „Korotan 1919“ na upravništvo.

Vinske sode transportne in hramne, ku-pim. Ponudbe z navedbo kakovosti, velikosti so-tov in cene na upravništvo pod „Vinski sodi“.

Trgovci pozor!

Manufakturno blago

(mirovno blago) se zaradi posebnih razmer v veliki množini skupno prodaja. Naslov pove uprav. „Jugoslavije.“

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam ob prebitki izgubi naše ljubljenske

Jožice Lucin-Bajt

lajšali gorje, izrekamo tem potom najpristrčnejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo vsem onim, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Globoko žalujoči redbinji:

Lucin-Bajt.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika

izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina

Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

VINO.

Prodajam 300 hl dobrega, belega, novega vina.

Ne kislo. — Stanovitnost garantirana. Cena K 470.— za 100 l, Ljubljana, z užitnino. — Staro vino po dogovoru.

MILKO JESIH, Ljubljana,
Florijanska ulica št. 36.

Na prodaj je posestvo

obsegajoče 10 oralov jako rodovitnih njiv in 20 oralov gozda. Na posestvu je hiša z vsemi gospodarskimi poslopji (2 velika svinjaka, hlev, pod itd.) in z vodovodom. Posestvo je arondirano. Vse skupaj s hišnim in gospodarskim inventarjem se takoj prodaja za ceno K 90 000.—. Natančneje se izve v Dobrodelni pisarni v Ljubljani, Poljanska cesta št. 4.

Vabilo na subskripcijo.

V kratkem se ustanovi

Delniška družba „TRIGLAV“

za izdelavo žitne kave in sadnih konserv.

Delnice so po K 500.—.

Vabite se, da se udeležite subskripcije in da prijavljeni znesek takoj vplačate po poštni nakaznici na podružnico „Jadranske banke“ ali pri „Ljubljanski kreditni banki“ v Ljubljani.

Subskripcijski rok konča z dnem 31. januarjem 1919.

Za pripravljalni odbor

Delniške družbe „TRIGLAV“

Fr. Cerar, M. Gostinčar, V. Jeretina.

Z vojnim posojilom

poravnate lahko premije za na novo sklenjena življenjska in rentna zavarovanja. — Tudi se vojno posojilo po izredno visokih kurzih prevzame kot hranilna vloga z ugodnim obrestovanjem.

Pri vprašanjih je navesti:

1. Koliko vojnega posojila v nominalni vrednosti da se želi vplačati in
2. koje vrste (emisije) da je vojno posojilo.

3—1

Generalni zastop

zavarovalne družbe Feniks v Ljubljani, Sodna ulica št. 1.

Čevlji tovarne Peter Kozina & Ko.

iz najfinejšega ševro, boks in lakovega usnja z usnatimi podplati se dobe po dnevnih cenah.

Trpežni zimski iz fine teletine z gumijastimi podplati po

K 85.— za moške, K 73.— za ženske.

Vzalogi Ljubljana Breg.

Zaved za reklamo in snazjenje

Al. Matelič
Ljubljana, Kongresni trg št. 3/1.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast. . . po 24 K po kg Suhe šunke . po 22 K po kg
Slaninu . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

la kavin nadomjestak u paketima 1/4 kg po K 6.50 po kg.

Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji niče no dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti.

46 20—13

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti, Nova Gradiška, Slavonija.

Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Ivan Lah: „DORE“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne
Cena vez. 3.50 K

Milan Pugelj: „MIMO CILJEV“. Novele. Vez. 4.50 K

Cvetko Golar: „KMEČKE POVESTI“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 4.50 K

Jakob Dolinar: „IZ DEVETE DEŽELE“. Predpuštna igra o naprednem carju in parlamentu Broš. — 60 K

Mrs. Hungersdorf: „SNAHA“. Roman irske deklice iz najvišjih krogov angleške aristokracije Broš. 3— K

Anton Pesek: „SLEPA LJUBEZEN“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih Broš. 2— K

A. Sirowý in A. F. Herd: „NAUK O SERVIRANJU“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelske obrti in za samouke. Vez. 8.50 K

Manica Komanova: „ŠOPEK SAMOTARKE“. Zbirka novel. Cena broširani knigi K 3.20, vez. 4.60 K

Azov in Tefft: „HUMORESKE“ Zbirka ruskih humoresk, satir in grotesk. Cena Broš. K 3—, vez. 4.50 K

Abdijus: „PROBLEMI MALEGA NARODA“. Cena 2— K

„KURENTOV ALBUM“. Humoristični almanah s slikami 4.20 K

Ferd. Seidl: „RASTLINSTVO NAŠIH ALP“. Prispevek k spoznavanju slovenske zemlje. Vez. 7— K

Posiljamo te knjige poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Povzelje stane 82 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige vnaprej.

Upravništvo „Jugoslavije“

v Ljubljani, Marijin trg 8.